

ganske anderledes. Da vilde der ikke have været det Hensyn tilstede, som jeg har troet at burde tage, naar jeg modsætter mig en Sag, hvorom man forresten i det Hele er enig. Jeg har ikke brugt Ordet „Realitet“, men jeg har brugt Ordet „Indhold“, og jeg har endog defineret det, idet jeg har sagt, at man er villig til at gaa til en Forhøielse af Invalidernes Forfølgelse og at give denne Bestemmelse tilbagevirkende Kraft. Jeg kan ikke betragte det Synspunkt, hvorfra jeg har set Forslaget, som rent formelt; det har tværtimod en Realitet, hvilket netop har foranlediget min Op- træden paa den Maade, som stet er. Jeg gjen- tager, at jeg tror, at de Herrer netop arbeide paa det Modfatte af det, de ville, ved ikke at lade dette Forslag træde frem i Forbindelse med det Lovfor- slag, hvortil det ganske naturligt hører.

Ansvar: Jeg har kun bedt om Ordet for at give en Forklaring paa mine Begne som Med- lem af Udvalget. Jeg har deltaget i den Bekla- gelse, der har været rettet over, at Udvalgets For- handlinger i Utide ere bragte ud; men at ville parallelisere dette med, at Ministeren henviser til, hvad der officielt fra Udvalget er tilskrevet ham, og som ikke længere er Udvalgets Eiendom, vil jeg ikke være med til.

Winther: Jeg skal kun bemærke, at det dog ikke forholder sig saaledes som den ærede Minister tror med Hensyn til Finantsudvalgets Stilling i denne Sag. Jeg skal naturligvis ikke her videre oplyse dette, men jeg vil bestemt be- negte, at det forholder sig saaledes.

Ordføreren: Den ærede Minister vil af de Ytringer, som ere fremkomne fra forskellige Sider, se Betydningen af den Indsigelse, jeg har fundet mig foranlediget til at gjøre over for denne Fremdragen af Finantsudvalgets Forhandling, hvortil den høitærede Conseilspræsident har troet sig berettiget. Jeg hævder fremdeles over for det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ansvar), at enhver Forhandling imellem Mini- steren og Udvalget ligger udenfor de herværende Forhandlingers Grændse, indtil de komme frem for Offentligheden.

Berg: Jeg beklager, at den ærede Mini- sters Befindende er saaledes, at han ikke kan tage Ordet angaaende dette Forslag, uden at forny Rækken af de Ytringer imod Folkethinget, som vel nok ere parlamentariske, men som dog ikke ere meget hensynsfulde. Han brugte saaledes fornylig Ordet „haanlig“, en „haanlig“ Fremgangsmaade mod den høitærede Regering. Jeg kan ikke vide, om den ærede Minister dog ikke gjør lidt for store Forbringinger til Folkethinget, og jeg veed heller ikke, om han har overveiet, med hvilken politisk eller konstitutionel Ret han med sit Ministerium

møder og gjør de store Forbringinger til Folkethin- get. Jeg ønsker som sagt ikke ved denne Leilig- hed at komme ind paa en videregaaende politisk Debat, det forekommer mig, at dette lille ufsfuldige Lovforslag er for lille dertil; men jeg skal dog henstille til den ærede Minister, at, naar vi komme til at overveie dette Spørgsmaal, og vi skulle lægge til Grund funde, konstitutionelle parla- mentariske Grundfætninger som Udgangspunkt for vore Forhandling, om ikke Regeringen vistnok da vilde komme tilfört. Man vil vistnok efter disse Grundfætninger, naar man skal dømme den ærede Regering og os imellem, komme til det Resultat, at Mage til Smødekommen har et Parti eller et Thing lige overfor en Regering, der ikke har dannet sig i Tilslutning med Thinget, neppe i noget Land udvíst. Jeg antager, at det er tydelig nok, uden at jeg behøver nærmere at gaa ind paa Sagen. Naar den ærede Minister siger, at han giver Mindretallet Ret, saa er det kun en Betegnelse, hvori hele Stillingen ligger afbildet. Naar gav den ærede Minister ikke Mindretallet Ret? Nei, naar det kan lyde fra Regeringens Side: Vi give Flertallet Ret, saa er jeg over- bevist om, at det Uvunde i vor politiske Tilstand, som den ærede Minister omtalte, vil falde bort. Da vilde der ikke blive saa mange private For- slag; ganske naturlig, thi da vilde disse Forslag affødes af den ærede Regering, som Udtryk for Folkethingets (Stemmer: Folkethingets!). Ja, jeg paaastaar, at det er fuldstændig rigtigt, Folke- thingets Flertal, som er Udtryk for den hele store Befolknings Villie (Ansvar: En Del af dem!). Jeg indrømmer det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds, at der kan være en anden Be- tragtning, som findes hertilands hos Folk, som tidligere have levet i Kraft af sunde og fornuftige parla- mentariske Grundfætninger, men nu leve i Kraft af forvrængede Avisreferater af politiske Møder omkring i Landet for flere Aar siden. I den Henseende er meget forandret, og at de Folk, disse Medlemmer af det store Samfund ikke kunne for- staa mig, lader jeg gaa, men jeg er enig med den ærede Minister i, at det var ønskeligt, at vi havde saa saa private Forslag som mulig, og at Regje- ringen var den Ledende ved vor hele Lovgivnings Udvikling. Det er jeg enig med den ærede Mi- nister i, men selvfølgelig kan dette ikke naas, før et sundt, parlamentarisk, konstitutionelt Krav er naaet, nemlig at Regeringen og Folkethinget al- lerede ved deres Fødsel ere i Forstaaelse med hinanden.

Ansvar: Jeg vil blot sige, at det ærede Medlem til andre Sider kan have Ret til at tale paa Finantsudvalgets Begne; men her tror jeg ikke, at han har Ret dertil. Denne Sag har ikke været forhandlet i Finantsudvalget, og jeg maa for mit Vedkommende nedlægge Protest imod en saadan Forstaaelse af den Udtalelse, der tidligere er stet,